

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 61.971/1/V
van 1 september 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de
regeling van subsidies aan ondernemingen voor investeringen in
maatregelen ter bevordering van het milieu en de
verkeersveiligheid’

Op 24 juli 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 7 september 2017,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de regeling van subsidies aan ondernemingen voor investeringen in maatregelen ter bevordering van het milieu en de verkeersveiligheid’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 29 augustus 2017. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad, voorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Peter SOURBRON, staatsraden, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Paul DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 1 september 2017.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe een subsidieregeling in te voeren voor bepaalde investeringen die de verkeersveiligheid en het milieu bevorderen. Het ontwerp heeft specifiek betrekking op ondernemingen die actief zijn in de sector van het vrachtvervoer.

3. Voor het ontworpen besluit wordt rechtsgrond gevonden in artikel 37 van het decreet van 16 maart 2012 ‘betreffende het economisch ondersteuningsbeleid’, naar luid waarvan de Vlaamse Regering steun [kan] verlenen aan ondernemingen onder de voorwaarden, vermeld in de de-minimisverordening¹.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

4. Het opschrift wekt de indruk dat een algemene regeling wordt ingevoerd ter ondersteuning van bedrijfsinvesteringen die bijdragen tot de verkeersveiligheid en de bescherming van het leefmilieu. Uit de bepalingen van het ontwerp blijkt echter dat enkel bepaalde investeringen (artikel 7 van het ontwerp) die verband houden met een bepaalde categorie van voertuigen (artikel 1, 5°, van het ontwerp) voor subsidiëring in aanmerking komen. Het is aangewezen het opschrift te herschrijven ten einde het nauwer te doen aansluiten bij het specifieke toepassingsgebied van de ontworpen regeling.

Artikel 4

5. Overeenkomstig de begripsomschrijving van “voertuig” in artikel 1, 5°, van het ontwerp is de steun bedoeld voor voertuigen die “ingeschreven zijn in België door een onderneming die beschikt over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest”. Het verdient aanbeveling om de voorwaarde met betrekking tot de exploitatiezetel ook in artikel 4, 4°, van het ontwerp uitdrukkelijk te vermelden.

¹ Verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun’.

Artikel 7

6. Blijkens de verklaringen van de gemachtigde zouden zowel uitgaven voor de aanschaf van nieuwe voertuigen als voor de ombouw van bestaande voertuigen voor subsidiëring in aanmerking komen. Dit moet in de tekst worden verduidelijkt.

7. De Raad van State, afdeling Wetgeving, ziet niet onmiddellijk in hoe uitgaven “voor maatregelen ter vermindering van diefstal” in verband gebracht kunnen worden met de doelstelling om de verkeersveiligheid of het leefmilieu te bevorderen.

Artikelen 10, 11 en 13

8. Luidens artikel 10 van het ontwerp bedraagt de subsidie per voertuig maximaal 3.000 euro, maar kan de Vlaamse minister bevoegd voor de mobiliteit “de hoogte van dat subsidiebedrag per voertuig aanpassen”. In artikel 11, derde lid, wordt dezelfde minister gemachtigd om het terugbetalingspercentage te bepalen voor elke soort van uitgave die voor subsidie in aanmerking komt. Volgens artikel 13, tweede lid, kan de Vlaamse minister bevoegd voor de economie “de nadere regels van de procedure van aanvraag en steuntoekenning bepalen”. Telkens wordt aan de betrokken minister een ruime verordenende bevoegdheid gedelegeerd.

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, in het verleden reeds meermaals heeft opgemerkt, kan het toekennen van een verordenende bevoegdheid door de Vlaamse Regering aan één van haar leden, enkel toelaatbaar worden geacht in zoverre die delegatie slechts regels van bijkomstige aard of van beperkt belang betreft.

Het bepalen van de omvang van de subsidie en de wijze waarop deze kan worden verkregen, moet worden beschouwd als het regelen van essentiële aspecten van de steunregeling. De bevoegdheidsopdrachten aan de betrokken ministers zijn dan ook slechts toelaatbaar op voorwaarde dat zij strikt worden afgebakend. Zo dienen in het te nemen besluit zelf de criteria en grenzen te worden bepaald waarmee de minister bij de vaststelling van het subsidiebedrag per voertuig en van het terugbetalingspercentage zal dienen rekening te houden. Ook de essentiële procedureregels voor het indienen en behandelen van de subsidieaanvraag, moeten in het ontwerp zelf worden bepaald.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Wilfried VAN VAERENBERGH